

Πριν από λίγες μέρες είχα εκπλήξεις

Με ειδοποίησαν από το χωριό μου την Νέα Μαγνησία Θεσσαλονίκης ότι την κυριόνημη ημέρα του Αγίου Παντελεήμωνος που γιορτάζει η εκκλησία θα μου απένειμαν βραβείο για την συνεισφορά μου που έγραψα την ιστορία του χωριού, για τα έργα τέχνης και ζωγραφιές που απεικόνιζαν τον τρόπο ζωής των προσφύγων από την Μικρά Ασία κλπ.

Λοιπόν χάρηκα για την αναγνώριση αλλά δεν μπορούσα να πάω να παραλάβω το βραβείο

Την ίδια μέρα παίρνω ένα τηλεφώνημα από μία καθηγήτρια της αρχιτεκτονικής σχολής του πανεπιστημίου της Μελβούρνης κυρία Anoma Pieris που πριν από πέντε χρόνια (2013) είχε πάει στο Μουσείο Μεταναστών στην Μπονεγκίλα με τους φοιτητές της και εντυπωσιάστηκε από τα έργα και στη συνέχεια ήρθε να με γνωρίσει και ενδιαφέρθηκε να μάθει πως τα έκανε και την ιστορία κάθε έργου και δεν την ξαναείδα έκτοτε

Την ίδια μέρα που μου τηλεφώνησαν από το χωριό (συμπωματικά) λίγες ώρες αργότερα παίρνω μετά τέσσερα χρόνια τηλεφώνημα από την καθηγήτρια να μου λέει ότι πήρε κάποια χρηματοδότηση από το πανεπιστήμιο και σκοπεύει να πάει στην Θεσσαλονίκη και για λίγες μέρες στο χωριό μου να κάνει έρευνα να δει τι έχει απομείνει από τα έργα που έκανα και ήθελε να με ξαναδεί για να μάθει περισσότερα για τον τόπο αυτό και να γράψει σχετικά.

Λοιπόν διπλή ήταν η χαρά μου ήρθε με τον σύζυγό της που τυχαίνει να είναι και Έλληνας γεννημένος εδώ πολιτικός μηχανικός και λέγεται Θανάσης Τσάκωνας. τα είπαμε και έφυγαν

Τελικά, πήγαν γνώρισαν τους επισήμους εκεί έγιναν όλες οι τελετές και έμαθα ότι το βραβείο το έδωσαν στην καθηγήτρια να μου το φέρει όταν επιστρέψει τον άλλο μήνα

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

